

Skipper Klements Morgensang

377

Leif Varmark

Em Hm Em Hm
Skærm je-res hus med grav og plan-ke,
Em Hm G D
hvæs je-res le-er snit-ten-de blan-ke,
C G D
frygt ik-ke Rant-zaus sor-te hær.
C G D G D
Sil-ke skal vi-ge for vad-mels-klær. Bøn-der, tøm-re,
G D C G D Em
jy-ske knej-te, nu skal vi sej-re i gre-vens fej-de.

- 1 Skærm jeres hus med grav og planke,
hvæs jeres leer snittende blanke,
frygt ikke Rantzaus sorte hær.
Silke skal vige for vadmelsklær.
*Bønder, tømre, jyske knejte;
nu skal vi sejre i grevens fejde.*
- 2 Bagved de riges glitrende hjelme
skjuler sig bange skælvende skælme.
Djævelen selv har dem givet til pynt,
rustninger, skjolde og jorder og mønt.
- 3 Mennesker bytter de ud for penge,
porten til frihed de låse og stænge,
piner og binder med arv og med gæld
jorden som havde de skabt den selv.

- 4 Rigdom sir de er for de rige.
Biblen har noget andet at sige.
Fattig på jorden vandred Guds søn,
hented just ikke hos dem sin løn.
- 5 Kirkens sorte skadesværme
skal sig for pigernes latter beskærme.
Spraglede herremandshaner på stand
møde nu skal den danske mand.
- 6 Hanen har galet trede gange
stå nu kun fast for vi er de mange.
Lad ikke fremtiden sige om os,
rigdommen knægted os uden at slås.

Ebbe Kløvedal Reich. »Skipper Klements morgensang«. Skrevet til
aldrig opført totalteater om »Grevens fejde«, 1970.

Mel. som nr. 5.

378

- 1 Den snor, som lægges af strenge tre,
hun brister fuld næppelige,
det sigér vismand foruden spé,
om hun lægges lempelige.
- 2 Den snor jeg lagde til Nordens tarv,
da Svertig mig kåred til frue
og Norge til Danmark jeg fik i arv,
at hjælpes af fælles formue.
- 3 Ej nogen vold eller verdens magt
de trillinger skade kan vorde,
når sammen de blive ved den pagt,
som dem til bedste jeg gjorde.
- 4 Thi råder jeg alle jer gode mænd,
som skulle for rigerne svare,
det være sig ridder, det være sig svend,
at I den pagt lade vare.